

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής ΣΤ' Λουκά

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το [Ευαγγελικό Ανάγνωσμα](#) της Κυριακής ΣΤ' Λουκά: Λκ. η' 27-39 (25-10-2026)

Αρχαίο κείμενο

ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. 28 ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μή με βασανίσῃς. 29 παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. 30 ἐπηρώτησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοί ἐστιν ὄνομα; ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν. 31 καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. 32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένη ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. 33 ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν λίμνην

καὶ ἀπεπνίγη. 34 ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγεννημένον ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. 35 ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ’ οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. 36 ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. 37 καὶ ῥώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ’ αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. 38 ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ’ οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· 39 Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. καὶ ἀπῆλθε καθ’ ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

Νεοελληνικὴ ἀπόδοση

Όταν δε ο Ιησοῦς εβγήκεν εἰς τὴν ξηράν, τὸν συνάντησεν ἓνας ἄνθρωπος τῆς πόλεως ἐκείνης, ὁ ὁποῖος εἶχε μέσα τοῦ δαιμόνια ἀπὸ πολλὰ χρόνια καὶ δὲν εφορούσε ἑνδυμα καὶ δὲν ἔμενε σὲ σπίτι, ἀλλὰ μέσα εἰς τὰ μνήματα. 28 Όταν ὁμως εἶδε τὸν Ιησοῦν ἐκράυγασε δυνατὰ, ἔπεσεν εἰς τὰ πόδια τοῦ καὶ με φωνὴν μεγάλην εἶπε· “ποῖα σχέσις ὑπάρχει ἀνάμεσα εἰς ἐμέ καὶ σε, Ιησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ Υψίστου; Σε παρακαλῶ, μὴ με βασανίσῃς καὶ μὴ με κλείσῃς ἀπὸ τώρα στὸν φρικτὸν Ἀδην”. 29 Εἶπε δε αὐτὰ ὁ δαιμονιζόμενος, διότι ὁ Χριστὸς διέταξε τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα νὰ βγῇ καὶ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἐπειδὴ ἀπὸ πολλὰ χρόνια τὸν εἶχεν ἀρπάξῃ καὶ κυριεύσῃ. Οἱ δε ἄλλοι ἄνθρωποι, ἔνεκα τῆς ἀγριότητος αὐτοῦ, τὸν ἔδεναν με αλυσίδες καὶ με ἰσχυρά δεσμά εἰς τὰ πόδια, διὰ νὰ τὸν φυλάσσουν, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτίθεται καὶ κακοποιῇ τοὺς ἄλλους. Ἀλλὰ αὐτὸς ἔσπαζε τὰ δεσμά καὶ ὠδηγεῖτο βιαίως ἀπὸ τὸν δαίμονα εἰς ἐρημικοὺς τόπους. 30 Τὸν ἐρώτησε δε ὁ Ιησοῦς, λέγων· “ποῖό ἐστὶν τὸ ὄνομά σου;” Εκείνος δε ἀπήντησε· “λεγεῶν”. Διότι πολλὰ δαιμόνια εἶχαν εἰσέλθει στὸν ἄνθρωπον αὐτόν. 31 Καὶ παρακαλοῦσαν τὰ δαιμόνια αὐτόν, νὰ μὴ τὰ διατάξῃ καὶ πάνε εἰς τὰ τρίσβαθα τοῦ Ἀδου. 32 Ἦτο δε ἐκεῖ μία ἀγέλη με πολλοὺς χοίρους, ποὺ ἔβοσκαν στὸ βουνό· καὶ τὸν παρακαλοῦσαν τὰ δαιμόνια νὰ τοὺς δώσῃ τὴν ἄδειαν νὰ μπου εἰς ἐκείνους τοὺς χοίρους. Καὶ τοὺς τὸ ἐπέτρεψεν ὁ Κυριος (διότι κατὰ λόγον δικαιοσύνης ἔπρεπε νὰ τιμωρηθοῦν με τὴν ἀπώλειαν τῶν χοίρων οἱ ἰδιοκτῆται τῶν, ἐπειδὴ τοὺς ἔτρεφαν, μολονότι αὐτὸ ἀπηγορεύετο ἀπὸ τὸν μωσαϊκὸν νόμον). 33 Αφού δε ἐξῆλθον τὰ δαιμόνια ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἐμπήκαν στους χοίρους καὶ ὥρμησε ἀσυγκράτητο ὅλο τὸ καπάδι ἐπάνω στὸν κρυμνόν, ἐρρίφθη ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπνίγησαν οἱ χοῖροι. 34 Όταν δε οἱ βοσκοὶ εἶδαν τὸ γεγονὸς αὐτό, ἔφυγαν καὶ τὸ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς ὅσους συναντοῦσαν, ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ἔμεναν στους ἀγρούς. 35 Εβγήκαν δε ἀπὸ τὴν πόλιν οἱ ἄνθρωποι, διὰ νὰ ἴδουν αὐτὸ ποὺ ἐγένε. Ἦλθαν στὸν Ιησοῦν καὶ εἶδαν τὸν ἄνθρωπον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχαν βγῇ τὰ δαιμόνια, νὰ κάθεται κοντὰ εἰς τὰ πόδια τοῦ Ιησοῦ, ντυμένος, ἥρεμος καὶ φρόνιμος, καὶ ἐφοβήθησαν. 36

Είχαν δε διηγηθή εις αυτούς εκείνοι που είδαν το γεγονός, πως ελευθερώθηκε ο δαιμονιζόμενος. 37 Και όλον το πλήθος της περιοχής των Γαδαρηνών τον παρεκάλεσαν να φύγη από αυτούς, διότι είχαν κυριευθή από μεγάλον φόβον, δια την τιμωρίαν που τους επεβλήθη. Ενοχοι δε και δι' άλλα καθώς ήσαν, εφοβούντο πολύ και άλλας τιμωρίας. Ο δε Ιησούς εμπήκε στο πλοίον και επέστρεψε. 38 Παρακαλούσε δε αυτόν ο άνθρωπος, από τον οποίον είχαν βγη τα δαιμόνια, να μένη μαζί του. Ο Ιησούς όμως τον έστειλε ειρηνικά εις την πόλιν του, λέγων· 39 “γύρισε στο σπίτι σου και να διηγήσαι όσα έκαμε εις σε ο Θεός”. Και εκείνος έφυγε και διαλαλούσε εις όλην την πόλιν, όσα ο Ιησούς έκαμε εις αυτόν.